

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXXV. — Izdan in razposlan dne 2. avgusta 1902.

Vsebina: Št. 154. Razglas o natančnejšem popisu (z risbo vred) tipov elektroštevcev XVIII, XVIII H, XVIII K, XVIII HK, XIX, XX, XXI, XXII, XXII H, XXII K, XXII HK, XXIII, XXIII a, XXIII b, XXIV, XXIV H, XXIV K, XXIV HK, XXV in XXVI.

154.

Razglas trgovinskega ministrstva z dne 4. julija 1902. l.

o natančnejšem popisu (z risbo vred) tipov elektroštevcev XVIII, XVIII H, XVIII K, XVIII HK, XIX, XX, XXI, XXII, XXII H, XXII K, XXII HK, XXIII, XXIII a, XXIII b, XXIV, XXIV H, XXIV K, XXIV HK, XXV in XXVI.

V nastopnem se naznanjajo na podstavi ukaza trgovinskega ministrstva z dne 4. julija 1900. l. (drž. zak. št. 176) o meroskusnega urada preskušnji in poveritvi mernikov o porabi elektrike (elektroštevcev) po c. kr. komisiji za pravilni meroskus sestavljeni popisi (z risbami vred) tipov elektroštevcev XVIII, XVIII H, XVIII K, XVIII HK, XIX, XX (prim. tudi drž. zak. št. 73 iz l. 1901.), XXI, XXII, XXII H, XXII K, XXII HK, XXIII, XXIII a, XXIII b (prim. tudi drž. zak. št. 167 iz l. 1901.), XXIV H, XXIV K, XXIV HK, XXV in XXVI.

Call s. r.

Popis

(z risbo vred)

tipov elektroštevcev XVIII, XVIII H, XVIII K, XVIII HK, XIX, XX, XXI, XXII, XXII H, XXII K, XXII HK, XXIII, XXIII a, XXIII b, XXIV, XXIV H, XXIV K, XXIV HK, XXV in XXVI.

Tip elektroštevca XVIII, oziroma XVIII K.

(Podala v poskušnjo tipa družba za elektriko Union, Berlin, podružna pisarnica Dunaj, oziroma avstrijska družba za elektriko Union, Dunaj.)

Elektroštevca tipa XVIII, oziroma XVIII K, se razlikujeta od elektroštevcev tipa VIII, oziroma VIII K (prim. drž. zak. št. 176 iz l. 1900.) zgolj s tem, da je predstikalni upornik iz železa.

Napovedi teh števcov so torej, v nasprotju k tipu VIII, le malo odvisne od temperature.

Tip elektroštevca XVIII H, oziroma XVIII HK.

Elektroštevca tipa XVIII H, oziroma XVIII HK, se razlikujeta od elektroštevcev tipa XVIII, oziroma XVIII K z uredbo zavorne priprave, koje uredba je razvidna iz nastopnih treh podob.

Ta zavorna priprava obstoji iz tretje ščetke b_3 , ki leži ob vsakem vrtežu sidra nekaj časa na podaljšani kolektorjevi lameli, kakor se lahko spozna iz podobe 1 in podobe 2.

Ta ščetka b_3 je po podobi 3 sklenjena z levim pogonskim vretencem H , čigar drugi del je v zvezi s ščetko b_2 .

Ob vsakem vrtežu se torej pogonsko vretence H nekaj časa kratko sklene in se s tem zmanjša pogonski moment.

Podoba 3 daje obris pretika; v njem pomenja A armaturo, D, D' vreteni glavnega toka, H, H' pogonski vreteni, V predstikalni opornik, $E, F, E' F'$ dovodne kljupe.

Tip elektrošteveca XIX.

Ta števec (prim. podobe 1 do 7) je določen, da zapisuje porabo energije v tokovem krogu, v katerem teče enakomerni tok; bistveno sestoji iz dvojnega urnega kolesja s samotvornim navojem.

Na krožnati temeljni plošči G (prim. podobo 1) so pritrjeni razen dovodnih kljup K_1, K'_1, K_2 predstikalni opornik N_1 za 4 vretenca s_1, s'_1, s_2, s'_2 , urejena na dveh vodoravnih nihalih, vretencem nasproti vreteni S_1, S_2 , po katerih teče koristen tok in elektromagnet E , ki spravlja navijalo v delovanje, čigar tečajna žoka obsegata kotvico A , ki leži v locnju B tako, da se dá vrteti.

Na štirih s temeljno ploščo z vijaki združenih stebrih počiva zapisilo in šteló; šteló v podobi ni narisano.

Osi vodoravnih nihal, katerih ležanje se lahko spozna iz podob 3, 4 in 5, nosita kotvici o_1, o_2 , ki segata v stopnjati kolesi e_1, e_2 urnih kolesij.

Os a_1 stopnjatega kolesa dolenjega tokovega nihala, ki ga v njegovem teku pospešuje koristen tok, sega z odrastkom v kronsko kolo k_2 (podoba 2), na čigar osi sloni locenj t_3 , ki ob vsakem vrtežu kronskega kolesa enkrat zveže dve vzmeti o ; vzmeti sta druga od druge osamljeni razvrščeni na plošči b , plošča b pa je z vijaki pritrjena na sprednji platini zapisila.

Ena vzmet o je, kakor je razvidno iz podobe 7, zvezana z enim koncem vretena elektromagneta E , druga s pozitivno tokovo kljupo K_2 ; drugi navojni konec elektromagnetovega vretena je v zvezi z negativno tokovo kljupo K_1 .

Z locnjem t_3 se, kakor se vidi iz tega popisa, ob vsakem vrtežu kronskega kolesa k_2 , torej ko se je dovršilo določeno število nihajev dolenjega tokovega nihala, enkrat sklene tokov krog, ki spravlja elektromagnet E v delovanje, in kotvica A se zasukne proti vplivu vzmeti f .

Pregibanje kotvice A je omejeno z locnjem B .

Na kotvici je pritrjen sebojjemajoči klinček t_4 , ki sega v rogovilo g_1 , katera nosi os za zobati lok R_1 .

Na tem zobatem loku, v katerega sega odrastek zobatega kolesa R , ki spravlja veterno krilo v delovanje, sta razvrščena dva sebojjemajoča

klinčka t_1, t_3 in kljuka l_1 z vzmetjo, ki veže zobato kolo R_2 z zobatim lokom.

Na osi tega zobatega kolesa, ki se vrti, gledano od spred, samo v zmyslu urnega kazalca, je odrastek, ki sega v zobato kolo, katero spravlja v delovanje dve vrsti drugo v drugo segajočih koles, ki oskrbujejo navijanje gonilnih vzmeti, uravnavaočih tek urnih kolesij.

Klinček t_2 zobatega loka zadeva na kotni vzvod h_3, h_5 , ki ga vzmet f_3 pötiska proti klinčku t_5 , pritrjenemu v ozadnji platini; kotni vzvod h_3, h_5 se vrti in na kraku h_5 vzvoda nameščena, okoli x_2 vrtilna kljuka l_6 skoči, ko jo spusti klinček t_5 , v zobato kolo R_{12} , ki se zasukne za določen kotni znesek, ki ostane ob vsakem delovanju enak.

Os zobatega kolesa R_{12} gre skozi sprednjo platino in nosi malo kolesce, ki je sestavljeno iz dveh delov G_2 in N (podoba 3). Ta dva dela sta popolnoma enaka in imata dva prav tako se ujemajoča izrezka; oba dela pa se dasta prestavljati drug proti drugemu, ker je v G_2 nameščena razpora, v katero gre vijak, ki ima v N svoj matični navoj.

Ta uredba omogočuje, da se izpreminja širina izrezka. V ta izrezek moli klinček štela, ki oskrbuje vez štela z zapisilom.

Na zobatem kolesu R_{12} je kljuka l_7 z vzmetjo, ki sega v drugo zobato kolo R_{11} .

Tulec osi tega zobatega kolesa, ki obdaja os zobatega kolesa R_{12} , nosi zobato kolo R_5 , v katero sega gonilo R_9 , na čigar osi sedi zobato kolo R_{10} , ki ga ovira kljuka l_4 , da se ne more vrteti v nasprotnem zmyslu kazalca na uri.

To kolo R_{10} je vzmetno skopčano z zobatim kolesom R_{20} , ki deluje skupaj s kronskim kolesom k_1 po vmesnih kolesih (prim. podobi 2 in 3).

V to kronsko kolo k_1 sega odrastek na osi a_2 stopnjatega kolesa od gorenjega tokovega nihala.

Gorenje tokovo nihalo deluje torej na zobato kolo R_5 in ž njim po kljuki l_7 skopčano zobato kolo R_{12} tako, da se R_{12} in po njem G_2 , oziroma N vrti v nasprotnem zmyslu, kakor se je to godilo po kotovem vzvodu h_3, h_5 spravlja je navijalo v delovanje; pri tem je tako urejeno, da je, če vodoravni nihali nihata enako dolgo časa, kot, za katerega se zobato kolo R_{12} , oziroma kolesce ($G_2 N$) zavrti nazaj, enak kotu, za katerega ga prvo tokovo nihalo porine naprej s pomočjo za to pripravljenih spredaj popisanih uredbe.

S koristnim tokom se potem gorenje tokovo nihalo zakasni, dolenje pa pospeši, kolesče ($G_2 N$) se torej ne vede več za tisti znesek nazaj, za katerega se je porinilo naprej, in ta razlika, ki jo kaže šteljo, bo tem večja, čim večja je razlika teka obeh nihalo, ki je zopet mera za uporabljeno energijo.

Števec se med prevozom ustanovi z zapahom T (podoba 6) in z gumbom u , ki gre skozi razporo okrova W .

Ta zapah ima dve vodoravni elastični rami, ki se kakor pernica vlečeta na vodoravno nihalo in aretujeta števec.

Gumb u pokriva zunanja zaporna kapica stičnih kljup, katero lahko plombuje oddajalec elektrike, tako da montiranega števca ni moči aretovati, ne da bi se pokvarila plomba.

Uradno plombovanje je razvidno iz podobe 1.

Tip elektroštevca XX.

Tip elektroštevca XX je v obči gradnji enak tipu elektroštevca I, popisanemu v državnem zakoniku št. 176 iz l. 1900.

Značilne razlike so v razvrstitvi tokovih dovodnikov in v bistveno izpremenjenem navoju magnetovih vretenc, vsled česar je dobil aparat kakor mersko orodje bistveno druge lastnosti.

Zaviralna plošča je narejena iz tehniško čistega bakra ali iz tehniško čistega aluminija.

Dovodniki toka (prim. podobo 1) so razvrščeni tako, da se more števec rabiti izključno le za dvovodni števec; koristni tok teče po vretencih glavnega toka, katerih skupni vpliv pride edino do veljave.

Pri manjših aparatih je samo eno vretence glavnega toka.

Posebna meroskusno-uradna preskušnja vsakega navoja na vretencu glavnega toka zase, ki je potrebna pri tipu I (drž. zak. št. 176 iz l. 1900., podoba 4 in 5), porabnem za dvovodni in trovodni števec, odpade torej pri tipu XX.

Vretence stranskega sklepa ima za namene meroskusa posebne kljupe stranskega sklepa $k k'$, od katerih se, če se števec stakne s tokom, leva kljupa k' zveže s sosedno kljupo glavnega toka K' po kratkem ločju b .

Popravna priprava, ki dovoljuje, da se gibanje števca skrči na neznatno majhen znesek, če se prekine poraba toka, ni dostopna; zadevna odprtina v števeh okrovi je zaprta z meroskusno plombo.

Kakor v uvodu omenjeno, je med tipom I in XX gledé lastnosti kakor mersko orodje ostra razlika.

Tip XX je namreč od števila period in od obratne napetosti znatno manje odvisen nego tip I.

Za sedaj poprečne pogoje rabe in najnavadnejšo velikost števca je proračuniti razmerje dotičnih odvisnostnih koeficijentov s prilično 1 : 4, oziroma 1 : 5.

Tudi odvisnost od faznega premikanja se je bistveno izpremenila.

Odvisnost napovedi elektroštevcev tipa XX od temperature je prav tako majhna, kakor pri elektroštevcih tipa I.

Določujé porabo energije v napravah z vrtilnim tokom se števec po podobi 2, kakor je znano, stika po dvoje tako, da pokaže vsota napovedi obeh števcev porabo energije.

Tip elektroštevca XXI.

Tip elektroštevca XXI je v obči gradnji in gledé svojih lastnosti kakor mersko orodje enak sprejaj popisanemu tipu elektroštevca XX.

Značilna razlika je v tem, da sta na magnetu glavnega toka slično kakor pri tipu I (drž. zak. št. 176 iz l. 1900.) položeni dve drugo od drugega neodvisni vretenci glavnega toka, katerih konca vodita k dovodnim kljupam $K K' K' K'$ (prim. podoba 1).

Števec se torej lahko stika po podobi 2 kakor dvovodnik, po podobi 1 kakor trovodnik, po podobi 3 po dvojno sestavljen kakor števec za vrtilni tok.

Iz tega sledi v primeru k tipu XX bistvena razlika v meroskusno-uradnem ravnanju, da števec tipa XXI ni preskušati samo ob enakomerni obremenitvi obeh krogov koristnega toka A in B (podoba 1), temveč se morajo preskusiti tudi ob obremenitvi tega ali drugega teh krogov.

Kljupe stranskega sklepa so v namen priročnega meroskusa razvrščene slično kakor pri tipu XX in se zvežejo s kljupami glavnega toka s pomočjo malih ločjev b (prim. podobe), kadar se stakne števec z vodom.

Tip elektroštevcov XXII, XXII H, XXII K, XXII HK.

(Podala v preskušnjo tipa firma družba za elektriko Union, Berlin, podružna pisarnica Dunaj, oziroma avstrijska družba za elektriko Union, Dunaj.)

Elektrošteveci tipov XXII, XXII H, XXII K, XXII HK so določeni, da zapisujejo porabo energije v dvovodnih napravah izmeničnega toka in se konstruktivno nikakor ne razlikujejo od števecv strinjajočih se tipov VIII, VIII H, VIII K, VIII HK.

Značilna razlika je v meroskusno-uradnem ravnanju in v načinu praktične rabe.

Števci tipa VIII se preskušajo samo z enomernim tokom in se ne smejo uporabljati v napravah z izmeničnim tokom.

Števci tipa XXII se preskušajo z izmeničnim tokom tiste frekvence, za katero so deklarirani.

Preskušujejo se z blizu indukcije prosto in z induktivno obremenitvijo (prim. m. u. z dne 4. julija 1900. l. [drž. zak. št. 176], oddel. VI, točka 30).

Ovisnost napovedi teh števecv od frekvence je malenkostna, odvisnost od faznega premikanja med tokom in napetostjo pa ni neznatna.

Z ozirom na odvisnost od napetosti in temperature velja, kar je omenjeno za tip VIII.

Elektrošteveci tipa XXII se smejo uporabljati tako v enofaznih napravah izmeničnega toka kakor tudi v napravah vrtilnega toka za določitev porabe.

V tem primeru jih je stakniti slično, kakor je to predočeno v podobi 2 spredaj popisanega tipa elektroštevca XX.

Poraba v napravah z enomernim tokom za sedaj ni dopustna.

Tip elektroštevca XXIII, XXIII a, XXIII b.

(Podala v preskušnjo tipa firma družba za elektriko Felix Singer & Co., Dunaj.)

Elektrošteveci tipov XXIII, XXIII a, XXIII b so določeni, da zabeležujejo porabo energije v dvovodnih napravah z izmeničnim tokom.

V obče kažejo isto sestavo kakor elektrošteveci strinjajočih se tipov VIII, VIII a in VIII b (prim. drž. zak. št. 176 iz l. 1900.), samo predstikalni opornik

je pri elektroštevcih tipa XXIII s postranskimi oblikami vred narejen iz bakra.

Razlika v meroskusno-uradnem ravnanju in v praktični uporabi je v tem, da se smejo števci tipa VIII, oziroma VIII a, VIII b preskušati samo z enomernim tokom in se ne smejo uporabljati v napravah z izmeničnim tokom, števci tipov XXIII, oziroma XXIII a, XXIII b pa se morajo preskusiti z izmeničnim tokom tiste frekvence, za katero so deklarirani.

Preskušajo se z blizu indukcije prosto in z induktivno obremenitvijo (prim. m. u. z dne 4. julija 1900. l. [drž. zak. št. 176] oddel. VI, točka 30).

Ovisnost napovedi teh števecv od frekvence, napetosti in temperature je neznatna, odvisnost od faznega premikanja med tokom in napetostjo pa ni majhna.

Elektrošteveci tipa XXIII, oziroma XXIII a, XXIII b se smejo rabiti tako v enofaznih napravah izmeničnega toka kakor tudi v napravah vrtilnega toka za določitev porabe.

V tem primeru jih je stakniti slično, kakor kaže to podoba 2 spredaj popisanega tipa elektroštevca XX.

Poraba v napravah enomernega toka za sedaj ni dopustna.

Tip elektroštevcov XXIV, XXIV H, XXIV K, XXIV HK.

(Podala v preskušnjo tipa firma avstrijska družba za elektriko Union, Dunaj.)

Elektrošteveci tipov XXIV, XXIV H, XXIV K, XXIV HK, ki so določeni, da beležijo porabo energije v trovodnih napravah enomernega toka, se razlikujejo od strinjajočih se tipov XI, XI H, XI K, XI HK (prim. drž. zak. št. 176 iz l. 1900.) zgolj s tem, da je predstikalni opornik iz železa.

Ovisnost napovedi teh števecv od napetosti je neznatna, odvisnost od temperature malo znatna.

Tip elektroštevca XXV.

Ta elektroštevcevec (prim. podobo 1, 2 in 3) je določen, da beleži porabo energije v trovodnih napravah enomernega toka.

Podoba 1 kaže števec s snetim okrovovim pokrovom deloma v prerezu, deloma v pogledu.

Podoba 2 je pogled od strani, oziroma prereza števeca z okrovovim pokrovom.

Podoba 3 je stikalni obris.

Na temeljni plošči G sta pritrjeni koristni tok vodeči glavni vretenca H_1 H_2 , ki obdajata kotvično vretenca A , čigar vrtilna os z leži na eni strani na kozlu a , prav tako z vijaki pritrjenem na temeljni plošči, na drugi strani v nosilec p_2 , kakor je natančneje razvidno iz podobe 2.

Nadalje je na temeljni plošči nameščen železen ščit F , ki naj zabrani vpliv vretenc jakega toka H_1 H_2 na zaviralno ploščo R iz bakra, ki je zgoraj in z osjo z trdno zvezana.

Tečaja obeh zaviralnih magnetov M_1 M_2 obsegata rotorno ploščo R .

Konca kotvičnega vretenca vodita navzgor k dvema druga od druge osamljenima dotikalnima vzmetema e_1 e_2 , ki sta trdno zvezani z osjo z .

Dotikalni vzmeti se vlegata menjaje na dotikalna klinčka t_1 in t_2 , nameščena na plošči F , ki sta vodilno zvezana z zunanjimi vodi tokove mreže.

Od kotvičnega vretenca se odcepijo nadalje tri žice in sicer od obeh koncev in od sredine vretenca, kakor je to razvidno iz obrisa (podoba 3).

Te tri žice so zvezane s tremi kljupami, ki so osamljeno trdno privite na plošči b_3 , premikajoči se z osjo z ; od teh treh kljup vodijo tri fine kovinske žice k trem kljupam, osamljeno razvrščenim na plošči b_3 .

Ta plošča b_3 je vzmetno zvezana s ploščo p_1 , ki se lahko z vijakom d in z vodilnim drogom u premika, da se napó tri dovodne žice.

Na okviru m , ki nosi šteló, sedi osamjuočá plošča s tremi kljupami n_3 , n_4 , n_5 ; od teh sta kljupi n_3 , n_4 zvezani z dotikalnima klinčkoma t_1 , t_2 , kljupa n_5 z relé-vzvodom f_2 , ki se po vrsti vlega v dotikalna klinčka t_3 , t_4 , ki v podobi 1 in 2 nista narisana, pač pa označena v stikalnem obrisu (podoba 3).

Ta dotikalna klinčka sta na eni strani zvezana z relé-vretencema l_1 , l_2 , na drugi strani z dvema kljupama plošče b_3 , ki sta v zvezi s koncema kotvičnega vretenca; tretja kljupa plošče b_3 je zvezana s kljupo n_5 .

Na osi relé-vzvoda f_2 sloni kljuka e_1 , ki sega v zobato kolo g in spravlja to kolo in pa ž njim skopčano šteló v delovanje.

V_1 V_2 sta predstikalna opornika, ki sta v zvezi z zunanjimi vodi, S pogonsko vretenca, K_1 , K_2 , K_3 , K_4

kljube glavnega toka, n_1 , n_2 kljupi stranskega sklepa, ki se lahko s stransko nameščenimi vijaki zvežeta s kljupama K_1 , K_4 .

V okrovu h_2 sta narejeni dve gledalni luknji o_1 , o_3 , na eni strani za opazovanje rotorne plošče, na drugi strani za šteló.

Ob delovanju števeca se dádo razločevati štiri faze, od katerih je ena narisana v stikalnem obrisu.

Pri tej fazi je leva polovica kotvičnega vretenca in vretenca l_2 stikalnega reléja kratko sklenjena; kotvično vretenca se vrta pod vplivom polja, narejenega po koristnem toku, in prekinja dotik e_2 , t_2 , vzvod e pa ostane v svoji legi in leva polovica kotvičnega vretenca, potemtakem tudi v tej drugi fazi kratko sklenjena.

V trenutku pa, ko je vsled vrtenja kotvičnega vretenca dotika t_1 , e_1 dosežena, se desno kotvično vretenca kratko sklene, in ker sta obe polovici kotvičnih vretenc nasprotno naviti, se zaviralna plošča vrta v nasprotni smeri.

Hkratu se relé-vretenca l_1 kratko sklene, tako da se relé-vzvod dotakne vretenca l_2 , po katerem teče tok, in pri tem spravi v delovanje stikalno kolo g , ki se zavrti za zob naprej.

To stikalno kolo je skopčano s štelom, ki torej beleži število oscilacij, ki jih izvršuje zaviralna plošča.

Kolikor je torej doba enega tresaja odvisna od produkta sil polja, ki jih proizvajata naponski in koristni tok, meri števec porabljeno energijo.

Odvisnost števecvih napovedi od napetosti je neznatna, odvisnost od temperature pa prav znatna.

Tip elektroštevca XXVI.

Elektroštevci tega tipa (prim. podobe 1 do 4) so določeni, da beležijo v dvovodnih napravah izmeničnega toka porabljeno energijo.

Podoba 1 kaže števec tega tipa s snetim okrovovim pokrovom deloma po pogledu, deloma v prerezu, podoba 2 je pogled na števec od strani s pokrovom vred, podoba 3 kaže obliko železnega jedra in razvrstitev vretenc na njem, podoba 4 je stikalni obris.

Na temeljni plošči števeca je trdno privito železno jedro E s tečajevimi rogovi h , katerih oblika se lahko spozna iz podobe 3 in katerih namen se naznani pozneje.

To železno jedro E oklepa drugo železno jedro E' , ki je trdno zvezano z železnim jedrom E , toda magnetično od njega osamljeno.

To drugo železno jedro E' nosi spodnje ležišče za os Z rotorja, ki je iz bakrenega valjarja G ki je med obema železnima jedroma, kakor kažeta podoba 1 in stikalni obris podoba 4.

Gorenje ležišče osi Z je nameščeno v delu R , ki ima obliko okvirja in je na temeljni plošči pri-trjen z vijaki.

Os Z nosi vijak brez konca r , v katerega sega polžasto kolo štela, in ploščo iz aluminija S , ki je nameščena med dvema z okvirom R trdno zveza-nima zaviralnima magnetoma.

Os Z se aretuje z vijakom A , ki spravlja v de-lovanje tri klinčke, ki gredo skozi železno jedro E' , in stem dviga od spodnjega ležišča bakreni valjar z osjo Z vred.

Vretence glavnega toka H obsega del želez-nega jedra E , prav tako vsako dveh stranskih vretenc N , ki sta narisani v podobi 3 in pa v obrisu v stikalnem črtežu podoba 4.

Tem vretencem stranskega toka vzporedno staknjen je opornik brez indukcije, vsem predstak-njeni sta dve hrustanški vretenci $D D$, katerih magnetski krog se da uravnnavati.

Uravnnavaje opornik in urejevaje magnetski krog se lahko doseže, da postanejo na eni strani napovedi števca od načina in velikosti obremenitve v določenih mejah neodvisne tudi od faznega pre-mikanja med tokom in napetostjo, na drugi strani da se morejo čitati na cifrenici neposredno v na-vadnih enotah.

V uvodu omenjena razvrstitev tečajevih rogov provzroča motenje magnetske simetrije, tako da daje samo tok stranskega sklepa vlačno silo, ki se naredi lahko tako velika, da se s tem poravnajo izgube ob drganju.

Da se zabrani, da števec ne beleži, ako glavni tok ni staknjen, je na rotorni plošči S nameščen kaveljček iz železne žice, ki provzroča magnetsko aretovanje, ker ga skuša permanentni magnet nase potegniti in pridržati.

Napovedi števecv tega tipa so znatno odvisne od izprememb temperature, in pa od izprememb števila period, od variacij napetosti pa so povsem neznatno odvisne.

Na Dunaju, 14. dne junija 1902.

C. kr. komisija za pravilni meroskus:

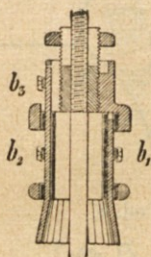
Tinter s. r.

Tip elektroštevca XVIII H, ozir. XVIII HK.

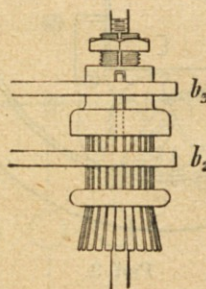
Tip elektroštevca XVIII H, ozir. XVIII HK.

(Podala v preskušnjo tipa firma avstrijska družba za elektriko Union na Dunaju.)

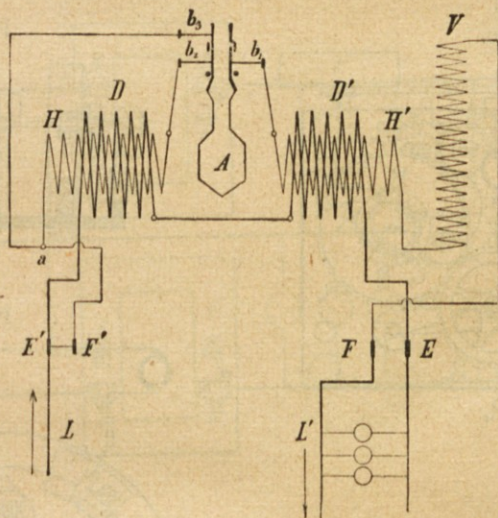
Pod. 1.

Pod. 2.

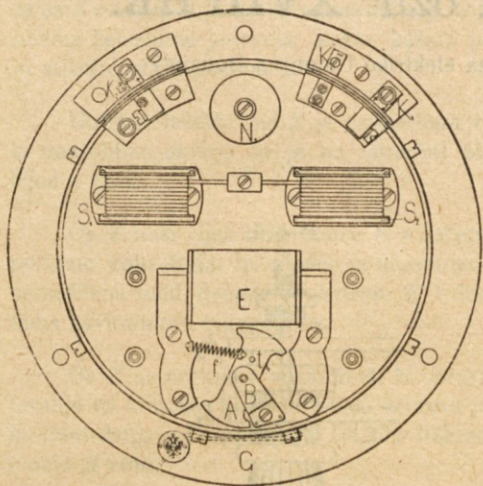
Pod. 3.

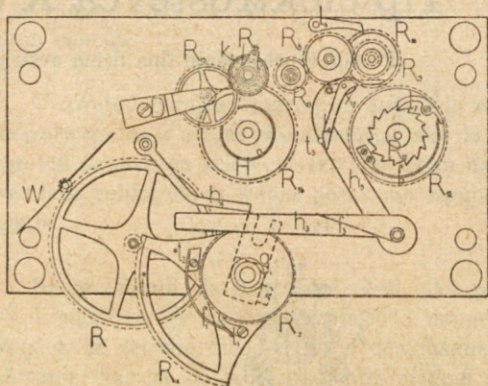
Tip elektroštevca XIX.

(Podala v preskušnjo tipa firma E. Bergmann, Berlin.)

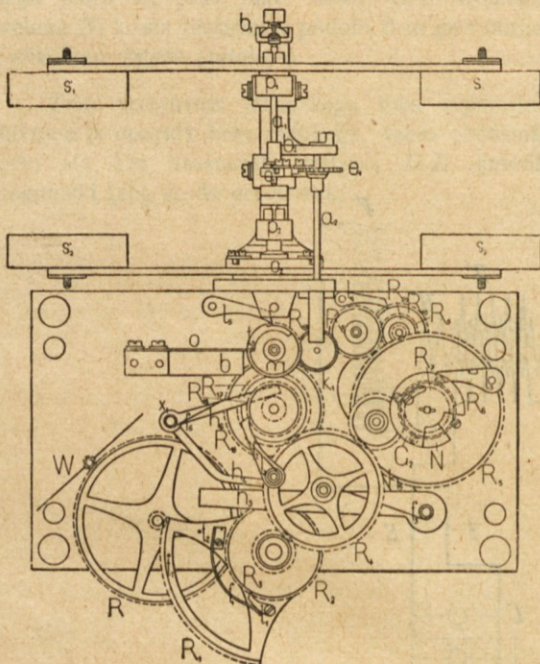
Pod. 1.

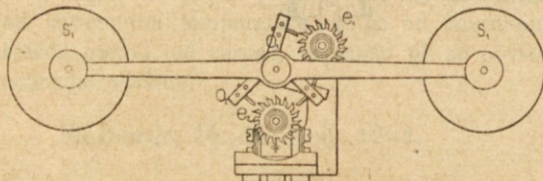
Pod. 2.

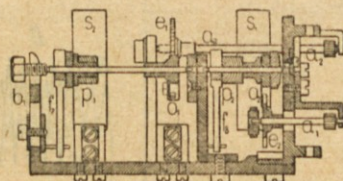
Pod. 3.

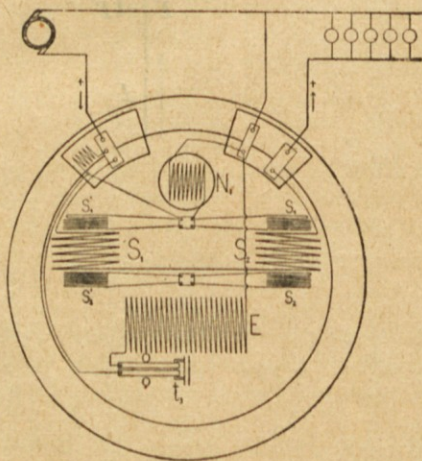
Pod. 4.

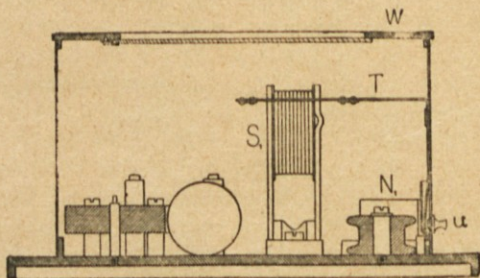
Pod. 5.

Pod. 7.

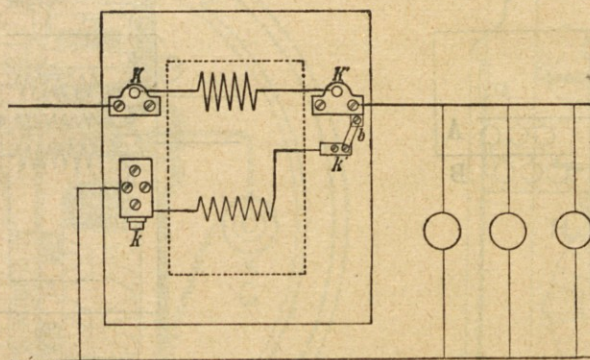
Pod. 6.

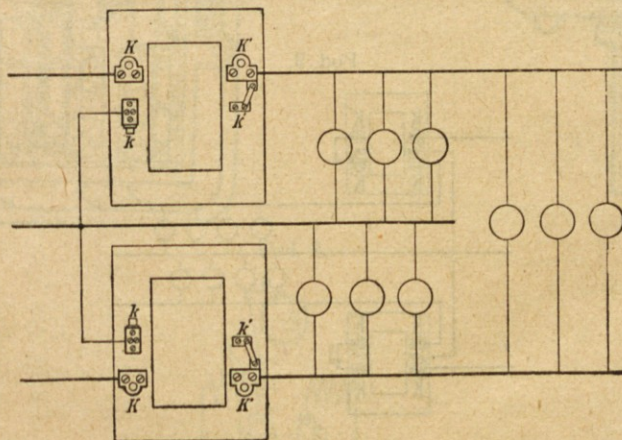
Tip elektroštevca XX.

(Podala v preskušnjo tipa firma Leobersdorfska tovarnica strojev Ganz & Comp.)

Pod. 1.

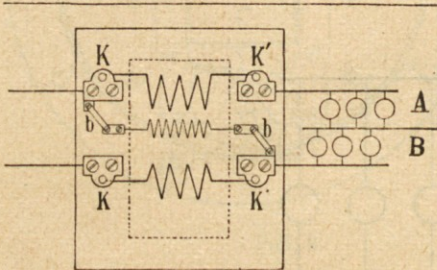
Pod. 2.

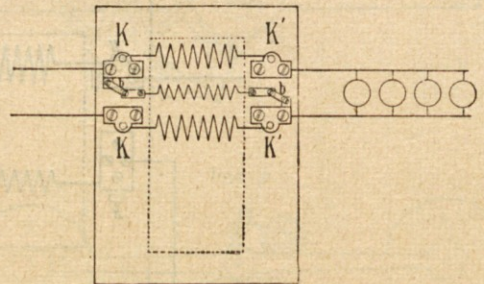
Tip elektroštevca XXI.

(Podala v preskušnjo tipa firma Ganz & Comp., Budimpešta.)

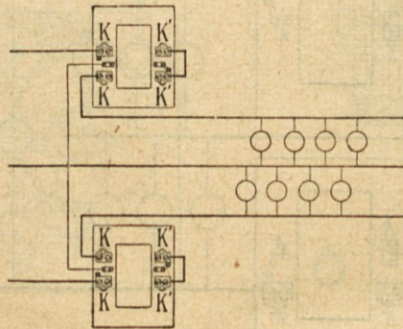
Pod. 1.

Pod. 2.

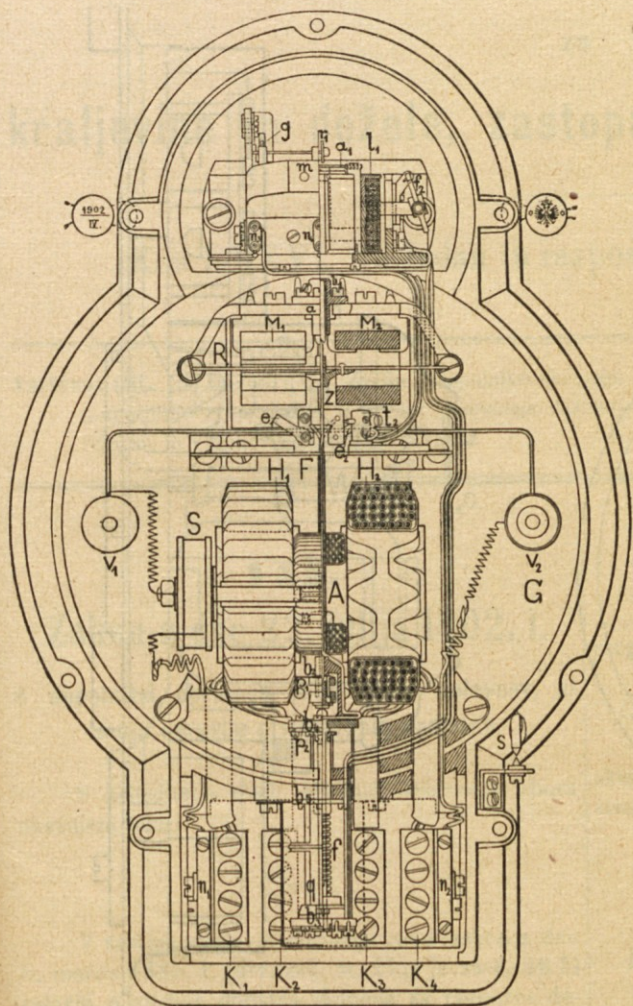
Pod. 3.

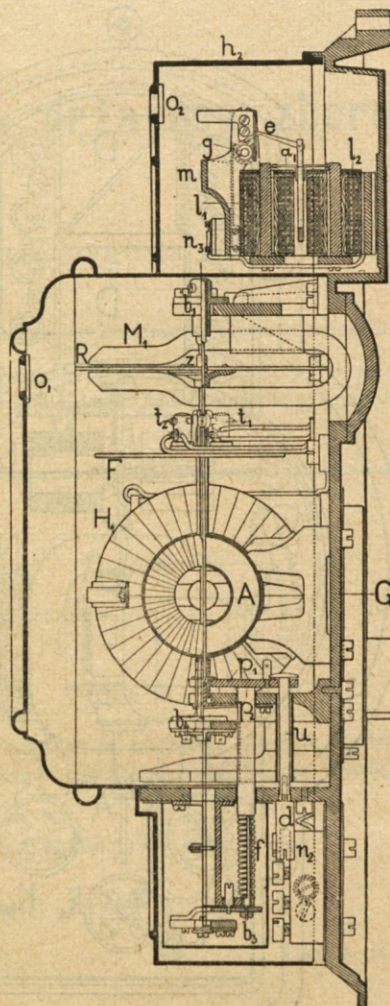
Tip elektroštevca XXV.

(Podala v preskušnjo tipa firma Jordan & Treier, Dunaj.)

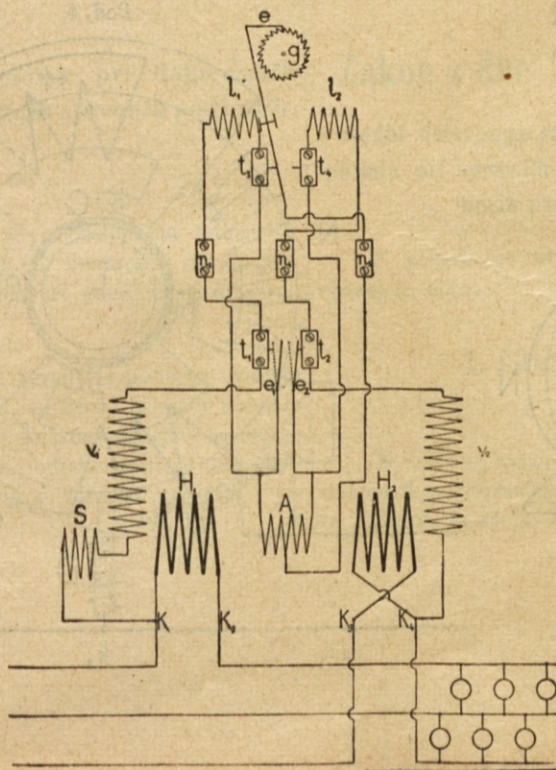
Pod. 1.

Pod. 2.

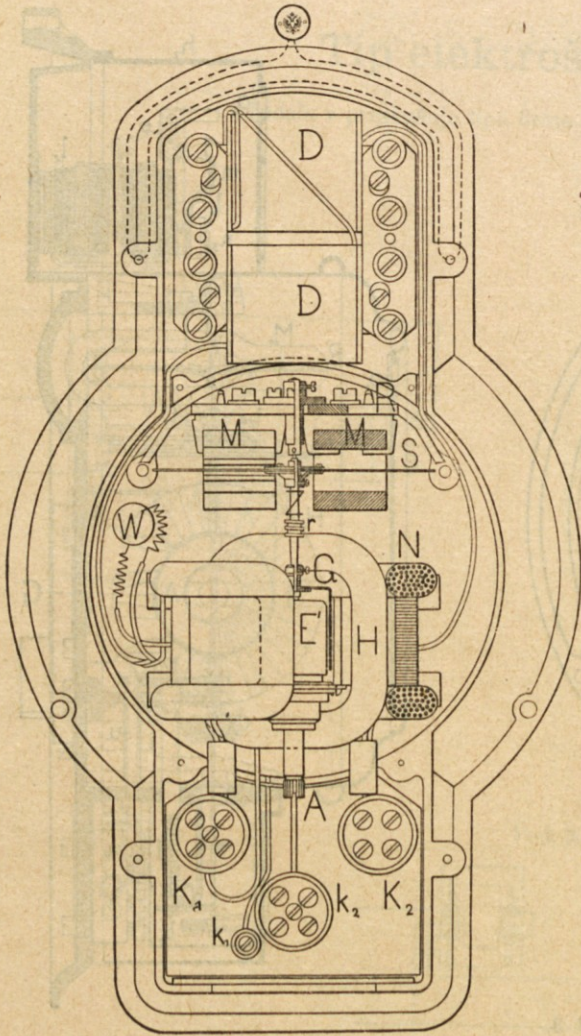
Pod. 3.

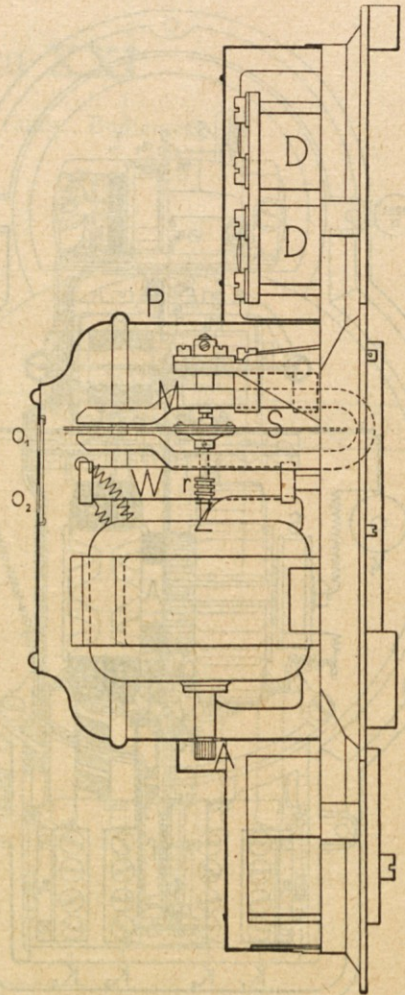
Tip elektroštevca XXVI.

(Podala v preskušnjo tipa firma Jordan & Treier, Dunaj.)

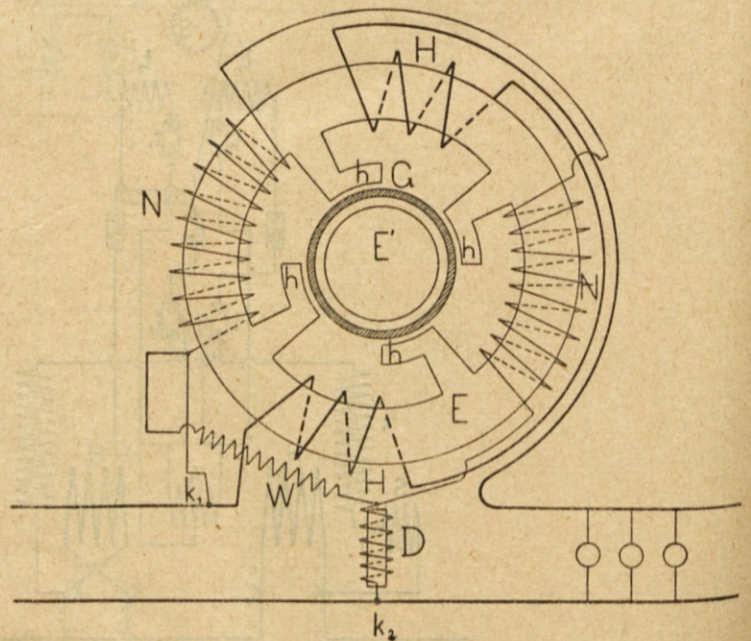
Pod. 1.

Pod. 2.

Pod. 4.

Pod. 3.

